

Homilia dla dzieci

(Ks. Łukasz Skarżyński)

Kochane Dzieci,

jestem przekonany, że jesteście poszukiwaczami niesamowitych przygód. Dlatego zapraszam was do wyjątkowej przygody: na szlak pielgrzymkowy, który prowadzi nas do wielkiego świętego, który ma na imię Jakub i był apostołem Pana Jezusa. Urodził się w niewielkim miasteczku Betsaida, które znajduje się w Ziemi Świętej. Był bratem innego apostoła, św. Jana, który napisał piękną ewangelię. Zanim bracia zostali apostołami Pana Jezusa, byli rybakami i wspólnie ze swoim ojcem Zebedeuszem łowili ryby na Jeziorze Galilejskim.

Święty Jakub był bardzo szczęśliwy i zachwycony faktem, że może należeć do grona apostołów Pana Jezusa. Dlatego też pomyślał, że wyruszy w najdalsze miejsca świata, aby tam ludziom mówić o Panu Jezusie, o Jego miłości do człowieka i o Jego wspaniałych cudach. Wybrał się więc prawie na koniec świata, na tereny dzisiejszej Hiszpanii. To bardzo daleko od Ziemi Świętej. Był bardzo dzielny i wytrwały, szedł do ludzi i dawał świadectwo o Panu Jezusie, modlił się i udzielał chrztu św. tym, których spotkał.

Kochani, jak myślicie, dlaczego chciałbym was zachęcić do tej przygody, abyśmy mogli spotkać św. Jakuba w miejscu, gdzie on nauczał i żył? Gdyż jest to jeden z ciekawszych i najbardziej szalonych świętych Kościoła. Ludzie żyjący na Półwyspie Iberyjskim, tam, gdzie służył, byli mu tak wdzięczni za jego posługę i poświęcenie, że wybudowali dla niego piękne sanktuarium w Composteli, co tłumaczy się ‘pole gwiazdy’. Miejscowość, do której dzisiaj pielgrzymujemy, nazywa się Santiago de Compostela. W tym miejscu została zbudowana piękna katedra z dwiema wspaniałymi, wysokimi wieżami. Świątyni tej nadano wezwanie św. Jakuba. We wnętrzu katedry umieszczono ogromne kadzidło, nazywane po hiszpańsku *botafumeiro*, które jest uruchamiane podczas większych uroczystości i celebracji liturgicznych. Pod głównym ołtarzem świątyni mieści się grób

apostola Jakuba, dokąd od wieków przychodzą ludzie, aby przedstawiać mu swoje intencje, problemy, troski i marzenia. Pielgrzymi bardzo wierzą, że jeśli przyjdzie się do grobu św. Jakuba pieszo i powierzy się jego wstawiennictwu swoje intencje, to Pan Bóg je spełni i pielgrzymom pobłogosławi. Jest taka piękna tradycja, że kiedy zmęczony pielgrzym przybywa do Jakubowej katedry, podchodzi do głównego ołtarza świątyni i najpierw idzie pomodlić się u grobu św. Jakuba, a następnie wchodzi na wyższy stopień ołtarza i zbliża się do figury św. Jakuba i szepcze mu do ucha swoje intencje, z którymi pielgrzymował na szlaku.

Drogie Dzieci, chciałybyście przeżyć taką wspaniałą przygodę, jaką jest pielgrzymowanie do Santiago de Compostela, do grobu św. Jakuba? Każdego roku tysiące osób z całego świata, ze Stanów Zjednoczonych i z Japonii, z Australii i z Brazylii oraz z wielu innych krajów świata, także bardzo wielu Polaków wyrusza z wybranego miejsca, na różnych szlakach, aby odbyć swoją pielgrzymkę do św. Jakuba. W Hiszpanii często jest bardzo gorąco, a warunki wędrowania są trudne. Pielgrzymi otrzymują wtedy schronienie i pomoc od mieszkańców wsi i miasteczek, które znajdują się na Jakubowym szlaku. W ten sposób tworzy się piękna wspólnota pielgrzymów i tych, którzy ich przyjmują i goszczą.

Święty Jakub to taki wyjątkowy święty, że bardzo wiele kościołów, nie tylko w Hiszpanii, ale także w Polsce, otrzymuje jako patrona właśnie jego. Również do tych kościołów i sanktuariów w Polsce możemy pielgrzymować. Nie wszyscy mogą dotrzeć do Santiago, z różnych przyczyn, bo brakuje rodzicom urlopu, bo nie mamy tyle pieniędzy, bo boimy się latać samolotami, ale wielu z nas miejsce związane ze św. Jakubem – można powiedzieć – ma pod swoim domem. Może więc warto rozpocząć swoje pielgrzymowanie od czegoś prostego. Znaleźć sobie kościół pod wezwaniem św. Jakuba, gdzieś w swojej okolicy, może w swojej diecezji, następnie wzbudzić swoją intencję pielgrzymowania i razem z bliskimi wyruszyć na pielgrzymkowy szlak, aby swoje sprawy oddać wstawiennictwu św. Jakuba. Sami zobaczcie możemy stać się małymi apostołami, którzy naszych bliskich, rodziców czy rodzeństwo zachęcą do stawiania się człowiekiem duchowym przez pielgrzymkę, modlitwę czy rozważanie Bożego Słowa.

Kochane Dzieci, widzimy więc, że pielgrzymka to wspaniała przygoda, tylko dla odważnych. Chciałbym was serdecznie zaprosić do tej formy praktykowania naszej wiary w Pana Jezusa. Możemy w ten sposób naprawdę się modlić, spotkać wyjątkowego świętego, jakim jest św. Jakub, przeżywać przygodę razem z bliskimi i co najważniejsze w tym wszystkim spotkać Pana Jezusa, który czeka na nas na pielgrzymkowym szlaku. Zobaczcie, bardzo dużo spacerujemy, uprawiamy sport, wybieramy się na wycieczki. Możemy przecież uświęcić to aktywne spędzanie naszego czasu i wyruszyć na pielgrzymkowy szlak, jak wielu pielgrzymów z różnych zakątków świata, aby spotkać się u św. Jakuba w Santiago de Compostela lub też u nas w Polsce, w którymś z naszych sanktuariów św. Jakuba. Niech Pan Jezus na tę pielgrzymkową przygodę nam błogosławi i napelnia nasze serca swoim pokojem.